

կվիտանցիաները սկսում էին արդէն № 1-ից: Երեք հօգուց բաղկացած կառավարչական կոմիտան, մկսելով բաթումից, ընդունում է զիծը, իսկ բաքանչիւր կայարանում կանգ առնելով՝ մի քանի օր և մանրամասն հաշիւներն ընդունելով ինչ կը լինի Անդրկովկասեան երկաթուղու վիճակը ապագայում, գեռ ոչինչ յայտնի չէ: Որ և նշանաւոր փոփոխութիւններ չեն եղել դեռ: Բայրոր փոփոխութիւնը առ այժմ այն է, որ երկաթուղու մանր պաշտօնեաները աւելի եռանդու մկսել են պաշտպանել երկաթուղու շահերը. աւելի խստութեամբ են դործ զնում իրանց պարտականութիւնները և չափից, դուրս վախենուած են ծառայութիւնից դուրս անելուց: «Կազեօննի բառը սարսափեցնելու չափ վախեցրել է զրանց և վախի պատճառով էլ այդ մարդիկ չափից դուրս մանրակիրիտ են դարձել, ուշադրութիւն են դարձնում ամենաշնչին բաների վրա: Օրինա ապրանք յանձնելու ժամանակ դիցուք հակերին մէկի կողքը մի քիչ քերզած է, և դուք տեսնուածք որ այդ փոքրիկ «ծակի» համար մի ահազին պատմութիւն է դրված կվիտանցիայում:

Ասում են զգալի փոփոխութիւններ կը լինան յունվարից. իր ժամանակին պարբերաբար կյայտնենք «Մշակին»:

Այս կողմի շրջականերում ցորենը և գարին
հակառակ սպասած՝ յոյսերին, շատ քիչ բնրք է
տալիս: Հունձը, ճիշդ է, շատ առատ է եղել, բայց
հասկերը, որպէս պատմում են զիւղացիք, դա-
տարկ են դուրս գալիս:

U.P. Uay.

ՆԱՄԱԿ ՆԵՐՔԻՆ ԱԽՏԱՑԻՑ

Օգոստոսի 30-ին
Պարսից Նասր-Էղդին Շահը վերադառնալով իր
եւրօպական ճանապարհորդութիւնից, երէկ, 29-ին
ճաշից յետոյ ժամը մէկ ու կէսին հասաւ այս-
տեղ։ Շահի և իր ալիտայի համար ճաշ էր սպա-
ռատափած և կայարանը, ուր բարեհաճեց իջևա-
նել, չքեղ կերպով զարդարված էր կայարանի
յատակը և պատերը թէ ներսից և թէ դրսից ծը-
փում էին զորքերով, կապերաներով և գոյնզգոյն
կթերով։ Կայարանի հանդէպ նաև զարդարված
էր արհեստական նորատունի ծառերով և թարմ-
կանաչ թփերով, և ամբողջ գիւղը նոյնպէս փայ-
տում էր դրօշակներով։ Նորին մեծութեանը զիմա-
ռորելու և տեսնելու համար շրջակայ զիւղերից և
Ծըմանի ամարանոցից, այս է Ծաղկաձորից եկել
էին՝ ահապին բազմութիւն, Ծաղկաձորում գտնված
աստիճանաւորները, ի միջի այլոց և նահանգա-

Ներէն բառարանով Ես գտայ զրա մօտ ամենա-
սիրալիր ընդունելութիւն։
Բայց Նուրար-փաշայի մօտ ես չը գնացի. ա-
ռում են որ փաշան, բուն թիւրքաց պաշտօնեայ
ինսերով, շատ էլ սիրալիր կերպով չէ ընդունում
հնտեղիդէնցիային պատկանող հայերին ու հայ
գործիչներին և իրան թոյլ է տալիս այդ տեսակ-
ների զլիխին այլ և այլ քարողներ կարգալ՝ օրի-
ուակ որ Թիւրքիայի վրա չը յարձակին, որովհե-
ռե հայերը շատ երջանիկ են Թիւրքիայում, և այ-
դն.... Շատ էլ ցանկութիւն չունենալով, կամ ա-
նելորդ համարելով այդ տեսակ զասեր կամ քա-
ռողներ լսել, ես չը գնացի թիւրք պաշտօնեայ
գորար-փաշայի մօտ։

Պարիզաբնակ հայերից ես ամենից շատ մտեր-
ացայ Յովինաննէս Բրուսալիի հետ Զիմ Կարող
մ համակրութիւնը չը յայտնել նրա գործունեու-
թեանը: Ես չեմ ուղում սրանով քննադատել ար-
տասահմանում հրատարակված միւս հայ օրդան-
երի ուղղութիւնը, բայց դժոնում եմ որ այս բո-
լեիս ամենից նպատակայարմար է հրատարակել
սրատասահմանում մի հայոց օրգան Փրանսերէն
հղուով, քանի որ անուրանալի է թէ Փրանսերէնը
այս լեզուն է, որը գարերից ի վեր հանդիսանում
Եւրօպայում, որպէս միակ միջազգային լեզու:
Քրուսալի լաւ է տանում իր գործը և իր Ա-
պրգի համարները լաւ է կազմում, խռուսիելով
նաև լի յարձակումներից և ներկայացնելով ըն-
կերցողին զլիսաւորապէս փաստեր, իրողութիւն-
եր և ճիշդ զօկումնաների մեծ քանակութիւն:
ա նայում է հարցերի վրա պարզ, ուշիմ կեր-
ով, իր համուր նպատակ դրած լինելով միմիայն
անօթացնել Եւրօպան թիւրքաց Հայաստանի վի-
ակի հետ:

կան դատարանի նախագահը դատարանի անդամների հետ միասին և՝ Երևանի ինսելիգենցիայի մի մասը Շահի ճաշելու միջոցին կայարանի գրան առաջ երգում էր մարականների աղջիկների մի մասը կայարանի հանդիպակաց տան կատորի վրա, բարձր հիւրի դուրս գալուն սպասում էր լուսանկարիչը, որպէս զի նկարէր նրա պատկերը: Լուսանկարիչը կօգակների մի սպայ էր իրանի պիետը դուրս գալով պատշգամբի վրա, նկարիչը իսկոյն նկարեց, առանց նրան խմացնելու: Խակերք Շահը հասկացաւ, թէ իրան նկարում են շատ ուրախացաւ և իսկոյն իր տեղը-պատշգամբը վրա, ուղիղ կանգնելով, հրամայեց կրկին անդամներին, կարծելով թէ մի գուցէ առաջվայ նկարված իր պատկերը ուղիղ դուրս չը գայ: Այս գործը վերջանալուց յետոյ, մի աստիճանաւոր նոյն խոկ Շահի հրամանով պատուիրեց նկարչին, որ այդ պատկերներից երեսուն օրինակ պատրաստէ և հասցնէ Նորին մեծութեանը: Մինչ այդ ժամանակ հանդիսականներից շատերը գեռ չեն կարողացել տեսնել այդ պատկառելի հիւրին քայց, երբ ինքն Շահը բաւական ուրախ տրամադրութեան տակ մի երկու բոպէ կանգնեց նըւկարվելու, այն ժամանակ ամբողջ ժողովրդին գոհացում տրվեց և բոլորը գրեթէ պարզապես

Համակրելի հիւրին: Այս բողոքից յետոյ
Շահը բարեհաճեց նստել կառքը, որը սպասում
էր իրան: Կառք նստելու միջոցին օդը թնդաց
ամբոխի գոչած: «ուրա»-ներով, նոյնը կատար-
վել էր կառքից իջնելու միջոցին: Մէկ ու
կէս ժամ ճաշելուց կամ հանգստանալուց յետոյ
Սասոր-Եղդին Շահը ժամի 3-ին ճանապարհ ընկառ
էւպի Երևան: Նրան ուղեկցում էին գեներալ
Պօլով, Մակուի Թէյմուր Խանը, որը յատկապէս
կեկել էր ընդ առաջ իրան մրտակետին և այլ
ուստաց պաշտօնատար անձննք: Պէտք է ասել,
որ Շահի սվիտայի համար լծվում էին կառավա-
ռութիւնից վարձված մօտ հարիւր ձիաներ, ամեն
իր կայարանում:

Մոռանում էի ասել, որ երբ Շահը կառքից
ջաւ, այդ միջոցին երեք ազգութեան պատկա-
ռող գալավաները, այն է հայ, մալական և թուրք
աստարակութեան ստարշինաները աղ ու հաց
հատուցին նորին մնծութեանը:

Գ. Ա

ՆԱՄԱԿ ՄԵՂՐԻՒՑ

Օգոստոսի 20-ին

Հայ ուսանողների մի մաս, բաղկացած մի 30
ամ 40 հոգուց (որոնց թւում կան և ուսանա-
կը) կազմում են մի ջոկ ուսանողական ընկե-
ռութիւն, որն ունի մի գրադարան-ընթերցարան և
որ կանսան։ Այդ ուսանողները շաբաթը մի ան-
ամ հաւաքվում են Սուֆլէ կաֆէի դահլիճներից
խում, մինեանց մէջ տեսնվելու, խօսակցելու,
արդալու համար։ Այդ ուսանողական ընկերու-
թիւնից մի օր պատիւ ունեցայ հրաւիրված լինելու
ւրախութիւնամբ անցկացրի այդ երեկոն եռանդուտ
վառվուռն երիտասարդների շրջանում։ Խնչպէս
ուսում է նրանցից իւրաքանչիւրը լուրջ կերպով
արագում է իր մասնագիտութիւնները, որ շատ
ովելի է։

Բայց ուսանողական այդ ընկերութեան մէջ
աժամանակում են մասնակցել Կ. Պօլսի էֆէնդինե-
ն գոռոզ և ինքնահաւան զաւակները, որոնք ու-
նուող զրվելով Պարիզի համալսարանում, աւե-
րդ են համարում ծանօթութիւն ունենալ ուրա-
զութեան մեծամասնութեան հետ, այլ մտածում
միմիայն մի կերպ իրանց ուսումն աւարտելու,
ուսումն են իրանց Կարիէ օ ի մասին....

Այդ տեսակների համար հայրնիք կամ աղ-
ոթիւն ոչինչ նշանակութիւն չունի. նրանք
որչ ի վերջոյ իրանց հայրերի պէս զառնալու են
իւրքաց կառավարութեան հաւատարիմ պաշտօ-
աներ, —և աւելի ոչինչ....

Վաճառականների մի մաս, բաղկացած աւե-
երիտասարդ առևտրականներից, որոնց թւում
ային և լուսաւորչական և կաթոլիկ հայեր և
յն խոկ մի բողոքական հայ. վարժապետ, կ-
ըլսի Robert-College ասված դպրոցից, մի քանի
սանողների հետ միասին, մի օր, այն է յուլի-
11-ին, հրաւիրեցին ինձ ճաշկերութիւ Փարիսի

դամ մնում է գիւղը, իսկ կանալք երեխաների և երիտասարդների հնու ամարանոցն են գնում, և այդ շարժնակիում է ամեն տարի։
Այժմ այդ վերջինները գտնվում են Լիճքառութեան Այստեղի երիտասարդութեան մի չնշին մասը կազմում են ուսուցիչները և ամարային արձակուրդների պատճառով եկած ուսանողները, իսկ մնացեալները համարեա բոլորն էլ պանդիտութեան ծանր լուծից աղատվածներ են։
Տեղիս ինտելիցենցիան անշարժութեան մէջ չէ. ընթերցանութիւնը և հասարակական կարեսոր հարցերով զբաղվելը՝ է նրանց այժմիան պարագաները, իբրև մի մեծ պարտականութիւն։ Այդ երեսոյթը շատ ուրախալի և ցանկալի է, բայց տիրակի է և այն, որ նկատում ենք մենք օտարութիւնից վերադարձած երիտասարդների մէջ. նրանք բոլորն էլ վարակված են թղթախաղով, որի վասակար հետեանքները, մանաւանդ գիւղացու համար, յայտնի է ընթերցողին։ Ամեն օր անընդհատ գուք կը տեսնէք հսկայ ընկուղենիների տակ խմբված մարդկանց, որոնք պարապված են թղթախաղով, և դժբախտաբար դրանք, ինչպէս ասեցի, կազմում են երիտասարդութեան աննամեծ մասը։ Այժմ Բնշ օրինակներ և սովորութիւններ պիտի իւրացնեն տեղիս աշակերտներ

Հանդիպելով ամեն տեղ այդպիսի շրջանների:
Հաւատացնում եմ, որ հենց այսօր հանդիպեցի
մի խումբ աշակերտների, որոնք փոխանակ ըն-
թերցանութեան՝ գրադզած էին թղթախաղով:
Դարձնում եմ դրանց վրա ուսուցիչների ուշա-
րութիւնը. թող նրանք աշխատեն աշակերտնե-
րին հեռու պահելու անբարոյական օրինակնե-
րից: Մեզրիի ծխական ուսումնարանը ունի գրա-
ւարան և ընթերցարան. թող ուսուցիչները աշա-
կերտներին ընթերցանութեան գրքեր բաժանեն
րանց մտաւոր ոյժին մատշելի, և թող աշակեր-
տներից ուսումնական տարիայ սկզբում պահան-
են (իբրև կանոն) տրված գրքերի բովանդակու-
թինը: Բացի դրան աշակերտների ծնողները ևս
արող են հսկել իրանց որդոց, և ահա այդպիսի
իջոցներով կարելի էր թղթախաղի առաջն առ-
ել, որպէս զի նա չը վարակէր աշակերտներին
շընդհանրանար նրանց մէջ:

Այս տարի խաղողի այգիները առառ բերք
են խոստանում: Սկզբում բամբակի արտերը վա-
կված էին շիրա կոչված հիւանդութիւնով,
այց այժմ, ինչպէս ասում են, արտերը լաւացել
և յուսալի է, որ զիւղացիք առատ բամբակա-
աղի կարժանանան:

յատնի բէստօրաններից մինում, այն է Bonne-
ouvelle բուլվարի վրա գտնվող «Marguery»
սված բէստօրանի դահլիճում: Ճաշին մասնակ-
ում էին թիւսիւզեան ծերունին, քարբիէլ իջ-
ոյեան համակրելի և ինտելիգէնտ վաճառակա-
ռ, ապա «Հայաստանի» խմբագիր պ. Թրուսալի
40-ի չափ ուրիշ անձինք՝ թէ առևտրականներ
թէ ուսանողներ:

Եքնայեան, ինչպէս ասեցի, որպէս վաճառա-
ռն, բաւական ինտելիգէնտ և զարգացած մարդ
և Պարիզի հայ գաղթականութեան մի յայտնի
շանում դեր է խաղում, հանդիսանալով որպէս
սպող օղակ ինտելիգէնտ վաճառականների և
առանձիների շրջանի մէջ, ու ինացին ու եւսա-

Ամառալիր շրջամը աչչ.... Յու զարսս որ հքաման միակ մարդ է, որը կարողացաւ փոքր ի ստէ ժողովրդականութիւն ստանալ և իր համար սարակական զիրք ստեղծել Պարիզի հայ գաղ-
ականութեան մէջ:

Այն միտքը, որ ես պատիւ ունեցայ յիշեալ
ոչկերպյթի ժամանակ յայտնելու, կրկնում եմ և
ստեղծ Յանկալի է որ Պարիզի հայ ուսանողու-
նուն միմիան իր մասնակիան մէկան ուսանո-

սրբագոյն լիր սամսափրատութեամաք զբազզեցի, աշխատելով ձեռք բերել տնտեսական և ընթական ուսմունքների պաշար, իր համար լատակ դնէ հայրենիքը վերագառնալով՝ ծայել աղջին, ջանալով իր ձեռք բերած ուսման ջոցով բարձրացնել հայրենիքի տնտեսական ուժինը, և հայրենի երկրի արդիւնագործունքնը Բայց այդ նպատակին հասնելու համար նկալի է որ զբամական ոյժը, որ ներկայաց- ամ է մեր վաճառականութիւնը, օգնութեան ոք մեկնէր մտաւոր ոյժին: Կապիտալը և մը- ստոր ոյժը, — վաճառականութիւնը, և ուսանութիւննու մոռ ձեռք ձեռք ու առաջ անվան-

Ներում մաղթանքներ կատարվեցան Քաղաքի
ոլոր փողոցները զարդարված էին գրօշակներով,
իսկ երեկոյեան քաղաքը լուսաւորված էր:

ԵՐԶՐՈՒՄՄԻՑ մեզ գրաւմ են. «Կաթոլիկ Քոյշերի միաբանութիւնը այս օրերս հրաման է ստացել որ բարձրագոյն վարչութիւնից տեղափոխել իր պարուղը Երզրումից դէպի Սամանն Յիշեալ դպրութ 30 տարի գոյութիւն ունէր Երզրումի մէջ»:

Կ. ՊՈՂԱՔԻՑ մեղ զբում են, որ ոչ թէ միայն
«Daily News», անզիմական լրագրի մուտքը ար-
ելված է Թիւրքիայում Հայաստանի մասին զը-
ած յօդուածների առիթով, այլ նոյն հարցի
կատառառվ արգելված է Թիւրքիայում և «Echo»,
«Manchester Guardian», «Globe», «Morning
Post» և «Daily Telegraph» անզիմական լրագրո-
րի մուտքը:

Մեզ զրում են կ. ՊՈԼՍԻՑ. «Հայոց խնդրի
ամար Գլադատոնի առ «Դեյլի Նիուև» զրած
ամակը մեծ յուղում առաջ քերաւ տաճկաց մէջ:
Նպլիսական մամուլի և պետական անձերու ըն-
տագքը շատ դժգոհութիւն կը պատճառէ թիւր-
աց»:

Կ. Պօլսից մի մասնաւոր նամակով մեզ հա-
ռղում են հետևեալը. «Մուսա պէյի դատը տե-
ի պիտի ունենայ թէ ոչ: Տարակուսական է:
առավարութիւնը այժմ զղացած է որ այդ դա-
ի խնդիրը գրգռեց: Կը կարծուէր թէ հայերը
ոկիւրով տեղի պիտի տան և պիտի չուզեն դա-
ի մտնել: Սակայն երբ տեսնուեցաւ թէ հայոց
աարիարքարանը ինք ձեռք առած է այդ խըն-
իր, —գէթ գաղտնապէս, —երբ տեսնուեցաւ թէ
այ փաստաբանները դատարանի առջև մեղա-
ռանաց ցայց պիտի տան թէ ինչ եղեռնազործու-
իմներ տեղի կունենան Հայաստանի մէջ, երբ
եսնուեցաւ թէ ոչ միայն հայեր, այլ առանձիններ
քիւրդեր ալ եկած են վկայելու ի նպաստ
սյոց դատին, երբ տեսնուեցաւ թէ մեծ դեսպա-
ստունները լուր խրկած են դատական նախա-
սրութեան, որ իրենց կողմանէ ներկայացուցիչ-
որ, իբր պարզ ունկնդիր, ներկայ պիտի գըտ-
ւին դատաստանին, երբ տեսնուեցաւ թէ
ողիսոյ մամրւն այնքան զբաղված է այդ
որցով, կառավարութիւնը առանձին ուշա-
ռութիւն դարձեց: —Բայց ինչ բնել: | ուրին

վ, մտածեն ոչ թէ միշտ հեռու մնալ մայրենի
դից, այլ վերջ ի վերջոյ վերադառնալով հայ-
նիքը՝ ջանան միացած ոյժերով բարձրացնել
կրի արդիւնագործութիւնը, անտեսական զրու-
հնը և հայ գիւղացոյ վիճակը Թող դրանում,
սինքն այդ ազգօգուտ և համերաշխ գործունէ-
թեան մէջ, օրինակ ցոյց տայ միւս հայ գաղ-
կանութիւններին՝ Պարիզի հայ գաղթականու-
նը:

բնակ հայերից։
Ժընէվում ուսանում են այժմ, որքան լիշում
, 10 հոգի հայ ուսանողներ և 5 հոգի հայ
նայք։ Բոլորն էլ վերին աստիճանի համակրելի
ծնաւորաթիւններ են։
Նրանց վերաբերմամբ էլ նոյն ցանկութիւններն
յայտնում, ինչ որ յայտնեցի Պարիզի ուսա-
ների վերաբերմամբ։

Պարիզի հայ գտղթականութեան և Ժընէվի
ու ուսանողութեան Կողմից ինձ ցոյց տուած
ոին աստիճանի սիրալիր Ծնդունելութիւնը՝ իմ
ով վերջին արտասահմանեան ճանապարհորդու-
անս ամենագեղեցիկ յիշողութիւններից մին
տի համարեմ Ժընէվի հայ երիտասարդների և
կանանց ձեռքով երկաթուղու կայարանում ինձ
տուցած հրաշալի ծաղկեայ փունջը, Ժընէվ
զնելուց յետոյ էլ, ես դեռ երկար ժամանակ
հում էի, որպէս յիշատակ հայ ուսանող երի-
տասարդութեան և հայ համակրելի կանանց շըր-
նում իմ անցկացրած գեղեցիկ օրվայ:

